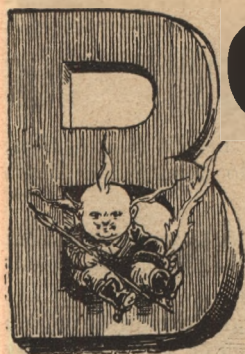

BORSSZEM JANKÓ

Ali Muszli. — Jó policeman, az a gézengúz ott elviszi egy országomat... ne engedd! Hisz így megbomlik minden! Se egység, se igazság! Mért tűröd?

S-sbury András. — Mert rőndnek muszaj lönyyi!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

A Balkánból.

Tragédiát játsztak e szinpadon máskor,
Hullakévév gyűjtő ember-aratáskor.
Skobelev és Ozmán — mesés óriások,
Rohantak Plevnánál, Sipkánál egymásnak.

Pár év mult azóta, csak a szin a régi,
Fészket medvék ellen oroszán nem védi.
Sándorka, Milánka gyürközik ma tette —
S a világ mosolygva néz ez — operette.

Apró hírek.

± **Borsod non jubilat!** Tiz évi miniszterség, mi az?! Ha még diszkardot vitt volna Abdul Kerimnek Tisza Kálmán; vagy röpiratot irt volna Lengyelország felszabadítására; vagy tiz évig dolgozott volna azon, hogy kenyérből kirágya a hét vezért pipának, akkor igen! De így nem jubilálnak a borsodi ellenzéki hazafiak, mert ők első sorban *ellenzékiek* és csak azután *hazafiak*.

— **Trefort** ur levelez; Trefort ur dicséretet ír Guizotra, Thiersre; Trefort ur sokat tesz — *szóval*: kitűnően végzi a ressortja dolgait.

+ **Strossmayer** ur beadta a derekát. Mert hiába, csak többet hajt a *püspökség* mint az *apostolság*.

* **Sport.** Párbajban ölni fene chic! — S belőle nagy baj nem esik. — Bár hármat küldtünk egyszerre halálba — segít mirajtunk a királyi tábla.

∞ **5 frt.** — 3 halál — 2 évi államfogház; — hogy illik ez össze? Aki megtudja mondani, rögtön kinevezetik bírónak a kir. táblához.

Reb Menachem Cziczeszbeiszter

szörnyű átkozódásaiból.

— Sináljál te a kiállítási sorsjegyekről elülről a fitymereményt!

— Lejlél te edj tolvaj és öltésék tégedet a vádoltak padjára, de ne ledjenek magas üsszeküttetésid!

— Hirdesenek aztat a hazogságt, hojd te sináltál edj terno és todjanak meg ezt a hirt te tüled a hitelezők

— Háram álondu vendéged ledjen: o dalesz a Wertheim kaszadban, o végrehajtó o házadnál és o filloxera a szülődben!

Borsodmegyei közgyűlés.

— Jegyzőkönyvi kivonat. —

Főispán. Tisztelt közgyűlés! Tessék hozzászólni, vajjon küldjünk-e fel mi is gratuláló deputációt Tisza Kálmánhoz?

Elvey Szilárd. Szép a kegyelet és tisztelem ott ahol; de azt tartom, hogy tiz évi honárulkodás és elvtagadással párosult elvföladás nem érdemel jubileumot. Ha Tisza Kálmán tiz év előtt nem vállal kormányt, milyen ember lett volna! Nézte volna összefont karokkal, hogy merül el a haza a deficittengerben; nézte volna, hogy váltják föl egymást a tehetetlen kormányok; nézte volna, hogy bomlunk, omlunk, romlunk, — de megmentette volna az *elvet*! Most meg hová juttatott? Erős párt, erős kormány, hatalmi suly, béke a dynastiával, kiállítás — szokták felhányni. . . . Igen, de hová lett az *elv*? Az *elv*, t. közgyűlés, az minden! A többi semmi! Azért én se nem jubi — se nem gratulálok! (Leül, mint aki a hazát megmentette.)

Nagypipási Pipássy Dagobert. Már megkövetem alászan t. előttem szónokoltat és szólottat, én nem azért nem gratulálok, hanem másért. Borsod hiába csak Borsod! Borsod a borsból ered — azt török én a kormányelnök orra alá. Opponálok mindhalálig, amig telik, amig van miből. . . . Hadd lássa, hogy létez még Magyarországon függetlenség, meg önállóság, aki áldója van a bihari földesúrnak! Aztán azt se bánom, hogy Bihar egy kicsit tüszkölni fog. Mért nem született eő Nagyméltósága Borsodban? Nem jubilálok, aki tódott kálo-mista miatyánkja vagyon neki!

Zagyvádi Habarnabás. Mért akarják Tiszát megjubilálni? Mert tiz évig miniszterkedik? De kérem szeretettel, ebben a hivataléhes világban nem tartom helyesnek az efféle ünneplést. Nekünk inkább olyan embert kellene megtisztelni, aki önzetlenségét hivatal nem vállalással bizonyítottta, mint péld. Apponyi Albert grótot. Ő azon a napon, mikor Tisza tiz évi miniszterkedését jubilálja, épen tizenötödik évi minisztertelenkedését fogja megülni s én azt indítványoznám, hogy mi Tisza helyett Apponyihoz küldjünk üdvözlötet.

Hétszilvássy Kajetán. Megérdemli-e Tisza Kálmán a jubileumot? Egyáltalán nem! Ha nagy státusférfinak volna, akkor az én fiamat septemvirre kellett volna tennie. De ő csak diurnistának nevezte ki. Mért? Mert nincs qualificatioja. Hát nem qualificatio a kutyabőr? Nincs-e a doktori diploma is kutyabőrre írva és nem ér-e többet a régi kutyabőr, mint az új? Ha a nemes ember fiának is csak úgy kell tanulni, mint a másféle ember fiának, mi különbség lesz közte és a többi közt? De hát ő maga se igaz magyar ember! Aki éjjel-nappal csak dolgozik, még pedig a haza vesztin — hiszen azért magyar miniszter! — és aki sohase mulat, azt nem ismerem el magyar embernek. Rosz példával jár elől, nem jubilálok!

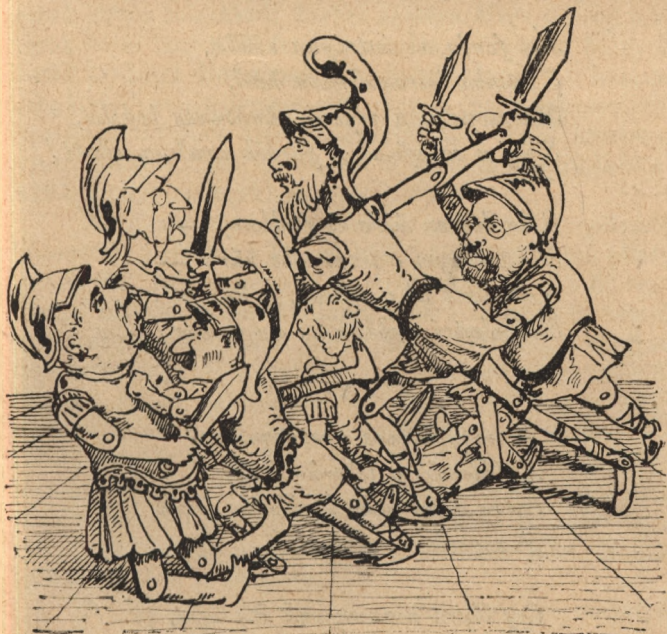
DE BELLO DELEGATICO.

Im itt állnak a szörnyü vitézek,
És egymásnak szeme közé néznek,
Kél zugása ádáz harci vésznek —
Jaj! . . . egymásban iszonyu kárt téznek!

Régi félszüket im levetközték:
Kormányt delegátusok legyőzték,
Érvek forró ólmával lefőzték,
Érdemiket két öllel tetőzték.

Nem megmondtam? Hát ime ugyancsak! —
Borzalmas dühvel összecsapnak!
Hallik roppanása vaskalapnak —
Vad morajja a lloydos Falklapnak!

Delegátnak se földön, se égben,
Nincsen párja a nagylelkűségben.
Mert mint látható ez ékes képen:
Békesarczot megszavazta szépen.

I.

Kázzat futó fővényre épít,
Ki diplomata szóba' hisz,
Elöttem államférfi az csak,
Ki „non est purus sceleris.“

Ha nincsen a diplomatának,
Száz tőre, verme s száz csele;
Az ellen egyetlen cselébe,
Menthetlenül bukik bele.

II.

Gróf Kálnokyról is beszéljünk?
Nos, ő valóban jó fiú.
Nem szeleaverdi élezelő,
Nem nagyzó és nem hü.

Mérget vehetsz minden szavára,
S ha mitse tud, hát mitse mond —
Péchy Tamás hozzája képest
Oly geniális egy bolond!

III.

Konstantinápoly! O bívös kelet!
Vesződtem én is egykoron veled.

S törém fejem rajt: a félhold hián,
Mi ragyogjon az Aja Szófián.

Előbb eldől sz magad, te vén meceset,
Mint a te sorsod . . . bolond az eset!

IV.

„Si vous n' avez rien à me dire“
Mért hívtok engem Bécsbe, mért?
És „pourquoi faire ce scurire“,
Ha szerepem már véget ért?

Nos megsugom, hogy megsugák már
Nekem a „végszó“-t odafönt . . .
Belebbenek s élém röpülnek:
„Cher comte, be régen várjuk Önt!“

V.

Kell-e szép szín a vaknak?
Kell-e bagolynak a fény?
Ballplatzi beamter uraknak,
Tintanyalóknak kellek-e én?

Am fonja az intrigua szálit,
É bamba burcaukrata had,
Ha csendül a végszó, Andrássy beállit,
S jaj a czopfnak a fürtök uralma alatt!

S úr leszen újra a szellem, —
Kü Dóozym e napra be vár! —
S diadalt ül a jellem, a kellem . . .
Ballplatzi pedánsok: au revoir!

VI.

A negyvenéves asszonyokkal
Legédesebb a tete-â-tete;
Entre deux âges legjobban értik
A szerelem művészetét.

Egy ilyen asszonynak kis újja,
Több észet és szellemet czikáz,
Mint tíz országnak nagykövetje,
Ha együtt konferenciáz.

A „Borsszem Jankó“ tárczája. „Budapesti kalauz.“

— Ad normam Bäderer. —

(Nélkülözhetlen kézikönyv. Mellényzsebkiadás, nyilvános és magán használatra.)

Kiadja az „Athenaeum.“

(Folytatás.)

6-dik séta.

Ugyancsak az Andrásy-uton láthatók a m. kir. Zeneakadémia, a Képzőművészetek csarnoka és a Mintarajztanoda.

A m. kir. Zeneakadémia szemlélésekor az embert *fugatikus* érzelmek fogják el, vagyis magyarán szólva: kész az ember nyomban megfutamodni. A klasszikus egyszerűségű építmény külseje édes diszonzanciákra emlékeztet. Azt mondják, eredetileg fegyháznak készült, később tűzoltói mászó-háznak szánták, végre a nagy *Liszt* unszolására, akit a haltéri lakásából kistájeroltak, zeneakadémia lett belőle.

Az épület belsejébe kromatikus hanglépcsőkön juthatni. Az első oktávéban lakik a Weimarban és Rómában felváltva tartózkodó nagy maestro. A felsőbb oktávákban a többségben leledző zongora-rombolók tanyáznak.

Különben ezen ház a környék lakói előtt igen rossz hirben áll, mert még a késő esti órákban vijjogó, nyöszörgő, bömbölő, krákogó, sivitő és brekegő hangok, rémes huhogások és nyekkenő sóhajok törnek elő a sokak által elátkozott helyiségekből. Ezen orgonás orgiák az intézet évi jelentéseiben házi hangversenyeknek neveztetnek.

A földszinten *modell*-festések és *actus*-rajzolások esnek eleven mintákról, berlini példára. Mig ott öreg piktorok fiatal lányokról festik a nimfát, itt művész hölgyek festik le *Liszt* Ferenczet szent. Sebestyénnek; a halálos pingálás in contumaciam esik meg, a nagy sohasemjöhazafinak távolléte alatt. Lakosztályát a Wohl kisasszonyok stikkelt fával fütik télen és horgolt szökőkúttal hűtik a nagy melegekben.

A *Képzőművészeti csarnok* a majdan építendő hasonczélú palotának kisedet, herczig mintája. Igen elmés intézkedés, hogy emberek is járhatnak bele. Az itt rendezett tavaszi és őszi képművelések a francia és német festészet nagy haladását mutatják be. Gyakran a magyar képzőművészet is képviselve van. A képvásár igen élénk. Minden évben egy bankár, minden 5 évben egy mágán és minden 10 évben egy főpap szándékozik vásárolni egy képet. Pedig hogy több keljen el, a legtöbb festőnél elkelne. Különben a képzőművészeti társaság elnöke évenként egy szép buzdító hazafias beszédet tart, mely nyomtatásban széttosztatik a tagok közt. Sokan hazafiságból el is olvassák.

A *Mintarajztanodában*, amint neve is mutatja, minták után tanulnak rajzolni. Az épület maga igen csinos és Trefort minister által gyakran meglátogatattatik.

Valamivel rébb esik a *Tanítónő képző intézet*, melynek igazgatója maga a merő nyájasság miniszter iránt s akárhányszor megesik, hogy irók özvegyeit székekkel kínálja meg, ha elejébe járulnak.

Az Andrásy-ut vége felé szép villák emelkednek. Ezen nyaralók tulajdonosai a nyarat külföldi fürdőkben töltik, ami kiváló és józan izlésükre mutat. A vidéki közönség meg irigyli azokat, akik azon villákban nyári lakást bérelnek. Maguk a bérlők, kik rendszerint a fővárosra kötött emberek, némelykor falura, vagy legalább a városligetbe és a városmajorba rándulnak üdülés céljából.

Az Andrásy-ut végén kezdődik a *Városliget*, mely, amíg több volt még benne a fa, *Városerdőnek* is nevezteték. Ezen nyilvános kirándulóhely számos szép részlettel dicsekszik. Ott van mindjárt az andrásy-uti bejárónál egy ékes zászlópózna, melynek csucsáról a budai hegyek tisztán láthatók.

Nem messze innen terül el a nagy tó, a Róma melletti pontini mocsarak ügyes utánzata, melyen hatytyuk és felfordult csónakázók uszkálnak. Szélén fekszik a *Korcsolyacsarnok*, melyben minden hideg télen a főváros crème-je fagyalatra változik át.

A *Nádor-szigeten* van a hasonnevű fürdő, mely az *Artézi kút* vizéből nyer tápot. Ezen artézi kút, mely különben nem látható, a fővárosnak egyik legkiválóbb látni valósága. Alig került egy negyed millióba. Mikor megkezdték, valami 20,000 forintot akartak reá szálni. A növekvő költségek alatt a megfurdalt talajjal a városi atyáknak is azon lelki furdalása; és Zsigmondy, a híres fűrvezér, azon lelki furdalásokat ügyesen felhasználta a kút megalkotásánál. Használatlanul elpárolgó százezer nyi hektoliter forró vizét a közel lakó kanvercbek beretválásra használják.

A Széchenyiről elnevezett *Drót-szigeten* semmi a látni, de annál több és keservesebb a hallani való. Itt — kivéve télen — többször hetenkint izgató cigányzene mellett a közönség bámulja a vakmerő uzonnázókat.

Az *Állatkert* a kertészek legelőnek, a baromtenyésztők kertnek tartják. A részvétlen közönség őszinte részvételével kíséri azokat, akik ama telepbe belemerészkednek. Itt évenként kisorsolnak egy elaggott kanmajmot, egy nagyoló pinguint, mely azt hiszi magáról, hogy sas-keselyű, és egy örült kakadút. Az állatok létszáma évenként örvendetesen gyarapodik néhány millió bolhával, egnéhány sudáni és somali karavánnal, egy-egy kötél-táncosnéval és állatnevelővel. Naponként 5 órakor délután a még életben maradt állatok közt egy 1/2 kiló hus sorsoltatik ki az állatvédegyet védnöksége alatt. Ujabban az állatkertet valaki díszes bejáróval lepte meg. Csak nem régen adatott át a forgalomnak és máris 14 állator ment rajta be és jött ki rajta.

A *Városligetben* megtekintésre érdemes még az u. n. *vurstli*, vagyis a köznép operája és nemzeti színháza. Ezen telepen ünnep- és vásárnapokon édes verkli-harmóniák harsannak föl s élénken emlékeztetnek a m. kir. zeneakadémia házi-hangversenyeire. Érzélgős bakák, hősies dadák, középtanodai fenegyerek és sivitő aranyos gyermekek hullámanak ott fel és alá ringlispilezve, célba löve, hintázva és bámulva a mosolygó svarczkinczlért, a lavórba ereszkedő buvárt és a minduntalan tányérozó czirkuszost.

(Folytatjuk.)

A TRAGÉDIA ELMÉLETÉT —

— három aesthetikus practice így magyarázza meg egymásnak.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

ségben megöszült kir. — Tek. Törvényszék! Már koszos költőnk Petőfi is mondta: »Az asszony vonzza magához a férfit.« Védenczemek tehát azon cselekménye, mely szerint a csinos panaszlónőnek a zsebét kivágta és abból a pénztárczát kivette, sem az idézett mondat szerint, sem a btk. 77. §-a szerint nem büntethető, mert ellenállhatatlan erő következtében cselekedte azt: panaszlónőnek szépsége vonzván őt magához. A tisztviselő már koránál fogva sem méltányolhatja kellően fiatal védenczemek forró szerelmi szenvedélyét, és fennen mondhatom, Tek. Törvényszék, hogy ha vádlott netán az ügyészi indítvány folytán elítéltetnék: az emberek legjobbjainak mély részvéte fogja elkísérni börtönbe szegény védenczemet, ki a pénztárcza magához vételével csak lángoló, nagy szerelmének akart emléktárgyat szerezni, hogy azt látva, vizsgálódjon a szép asszonyra. De nem! Lehetetlen, hogy védenczem elítéltesék. Nagy Madáchunk mondja: »Nehéz annak ítélni, ki a szívet kutatja, méltányolván annak minden redőzetét.« És valóban, a büntető jogász nem csak az okoz-

tot látja, de az okot is fürkészi és a lelkiismeretes bíró a szívek mélyébe is belát. Ezt szem előtt tartva, mit látunk a jelen cselekményben, Tek. Törvényszék?! Azt látjuk, hogy nem látunk semmit. A büntettnék nincs alanya, a mennyiben azt egy örületes szenvedélyű, szerelmében beszámíthatatlan ifjú követte el. De nincsen a büntettnék tárgya sem, mert — nem tekintve azt, hogy a modern büntető jogtudományban a büntett tárgya csak elvont fogalom: a sértett jog — a pénztárcza nem corpus delicti szerencsétlen védenczem ellen, hanem annak szent ereklyéje, amit az is bizonyít, hogy megmotoztatáskor meztelen kehlén találtak azt. Mindezeknél fogja kérem védenczemet alanyi és tárgyi tényállás hiányában fölmenteni és a pénztárczát neki visszaadni, miután ereklyék a vgrhjtási törvény 51. §-a értelmében le nem foglalhatók. Kérek magamnak 50 frt tiszteltdiját hivatalból megállapítani.

— Még az iskolás gyermek is tudja, Tek. Törvényszék, hogy két tagadás = egy állítás. Ennek logikai folyománya tehát az, hogy két állítás = egy tagadás. Védenczemek tehát két, t. i. a vizsgálóbíró előtt, valamint a végtárgyalás folyamán itt, a Tek. Törvényszék színe előtt tett egy-egy rendbeli beisnerése = egy tagadás; s miután védenczem ellen egyéb más bizonyíték nincs: kérem őt a terhére rótt »sikkasztás« büntette vádjá alól bizonyíték hiányában fölmenteni.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

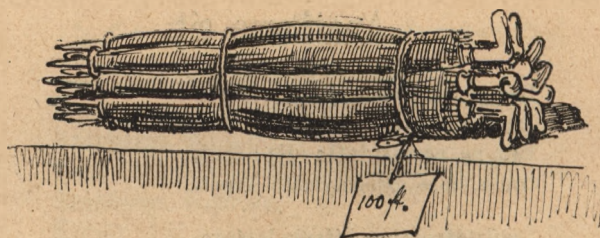
— Én elüttem volt mindig edj toány: hojd miért horogodja olejan nadjon oz o bizomos gráf o Jehovára. Sakáig hiába tönödtem rojto — de mastand van már megfejtve elüttem o rébosz: — Ogy tonálok,hojd van oz a bizomos gráf azér olejan döhös a Jehovára, mer ü poroncsolja o szent írásba, hojd: »és segítsed a szegényebb testvéredet és ne hagyjad

ütet elesni!«

— Ogy tonálok, hojd a herr fűn Tréfort exelencztül o legójobb levél olopul edj optikos solódásan. Persze, hojdha oz exelencz odaáll nyógotra: Németarszágba, Franciaországba — úgy látja, hojd Magyarország von keleten. De hojdha ü állana másik oldalra: Moszkaarszágba, Türükarszágba — minyár látná, hojd nem igaz, mert Modjorország van nyógoton.

— Különben nadjon szép a Tréfort exelencztül, hojd ü levelez; de tolán volna jobb, hojdha nem sopán leveledzné, hanem jómölcsözné is.

— A Verescságin oroságtul a képek mégis lehetnek borzasztó képek, hojdha a Ganglbauer érsek eminencz lett tülük rögtön edj protesztánt.

3. ²/₃ tuczat esernyő. (Tuczatban olejobb.)

4. Gf. Éljenahazay. (Valóságos gipszből, belől üres. Fölfordítva dohány tartónak is használható.)

5. »Borsszem Jankó.« (Ára negyedévre 2 frt.)

Diurnistai nyikordulatok.

— »Dijnok! Hol voltunk tegnap — hé?!« — dörög rám a minap az irodafőnök. — »Nagyságos igazgató úr« — felelém megadással — »az ingómet mossattam.«

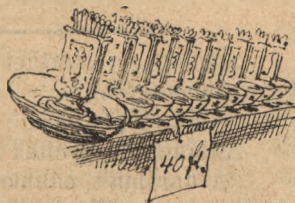
— A 'gyakornok-aspirans csak diszfigurája a főnök előszobájának. Nézetni valót nyujt a várakozó feleknek.

Az országos kiállítás nyereményei.

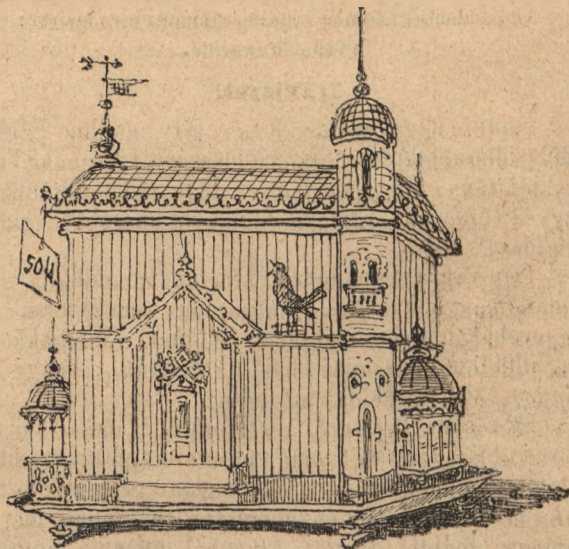
— Nem a Haris-bazárból. —

1. Egy tuczat dugasz-huzó. (Megér ellenségek között 50 krt.)

2. Tíz db gyufatartó montirozva. (Gf. Z—y J—ö portrait-médailonja nélkül.)

6. Butorozott nyaraló. (Arany drótból 30 frt., vas drótból 50 frt.)

És így tovább.

Csak merje még valaki megróni ezután a végeladókat, az árverező komédiát, a lutriprofessorokat s az amerikanische schnellverkaufert!

.... Anathema sit.

Bécsi érsek szent pásztorlevele
Jámbor szóval, oktatással tele;
Meg ne nézzék inti: ójja népét,
Orosz festő dicsfénytelen képét.

„Szüzfátyolát a hitnek letépvé,
Képtelenség istentelen képe; —
S kik e főstményt nézni ide jöttök,
Az ajtóban les rátok az ördög.“

„Hüségesen kerestem, kutattam,
Mielőtt e képnek éltet adtam. —
Ezt találtam. — Ej no!“ szól az orosz —
„A földolog: jó-e a kép vagy rossz?“

S a publikum! — lehet-e másképp ez? —
Bucsút jár a kiátkozott képhez.
Egy kis része nézi szép csendesen:
„Szép az igaz, — csak hogy nem új nekem.“

S a nagy tömeg? Néhány piczuláját
Leszúrja és — eltátja a száját.
Mebámulja a szörnyű nagy esodát,
S nagy jámboran — hisz, mint eddig, tovább.

IRODALOM.

„A jövő század regénye.“

— Jókai nyomán. —

Az irredentista román ifjuság számára újra megirta:

Petru Mangalica.

I. Fejezet.

2000-ben vagyunk. Épen ujév napján. Félévvel Erdély fölszabadítása után. Kolozsvár városának falain egy kiáltvány függ, melyen a lakosság felszólítatik, hogy 48 óra alatt románosodjék el, különben rabszolgává lesz.

Ugy van, rabszolgává! Mert mi románok, a velünk született nagylelkűségénél fogva, nem pusztítottuk ki a magyarokat, hanem megtartva életüket: szolgákká tettük, illetőleg hasznos házi állatokká. Ahogy ősük Szápáry Péter a példát megadta.

Ez a sors érte gróf Székelyföldi Tihámér magyar főurat is, kit Juon volt román pásztor kapott századmagával rabszolgának. Juon a volt magyar gróft egyszerűen Tihu névre keresztelte és megtette lovászának, mert hát ő fényes fogatot tartott. Juonból ugyanis, jutalmául annak, hogy a román irredentista párthoz tartozott, főtörvényszéki elnök lett 6000 frt évi fizetéssel és 2000 frt czulággal.

Juonnak volt egy szép lánya. Ugy hitták, hogy *Katrinca*. Nem csoda, hogy Tihu szerelmes lett belé. Mintha egy puhány belé szeretne a sasba! Egy oly alanti fajból származott ember (mert a magyar alanti faj, ép az állatvilág legszélén áll) szerelmes mer lenni

egy oláh leányba! Ez a hitvány Tihu nyilván azt gondolta, hogy még ők az urak Erdélyben. Hahaha!

II. Fejezet.

Juon főtörvényszéki elnök ur ő méltósága iróasztala előtt ült és a tollal megvakarta a fejét. Mit is csinált volna vele egyebet, mikor irni nem tudott. Nézte az új mappát, melyet kukoricza szemmel rakatott ki magának, hogy könnyebben megértse.

Mert most, 2000-ben, Románia így van felosztva:

1. A régi román királyság.

2. Az új román királyság (a régi Erdély szelétől a Tiszáig.)

Elégülten mosolyog; így: hehehe! Eközben megnyilik az ajtó s az ajtónálló, (szintén magyar ember, egykor magyar miniszterelnök) belép s alázatosan így szól:

— Kegyelmes nagy uram!

— Mi kell rongyos magyarul? — kérdi Juon nemes megvetéssel.

— Alig tudom, mikép kezdjek bele.

— Akár hogy, csak gyorsan, pimasz magyar! — szólt Juon fellengő irredentista stílusban, közbe-közbe bocskorát az ajtónálló orrához törölve. (Ez általános divattá lett, büntetéseül annak, hogy a magyarok a bocskort megvetették és az egykori magyar kormány az »Opincsa« társulat alapszabályait nem hagyta helyben.)

Mivel pedig az ajtónálló rögtön nem felelt, hatalmas román tenyerével nyakon vágta a magyart.

Remegve szólt az ajtónálló:

— Ó nagy uram, azt vettem észre, hogy lovászod

Tihu szerelmes a méltóságos kisasszonyba!

Juonnal egyet fordult a világ.

— Mit! Egy magyar himpellér mer a lányomra gondolni? — És kirohant a szobából és — — —

III. Fejezet.

A kolozsvári nagy piaczon egy pellengér áll.

E pellengéren egy ember — ez ember kicsoda?

Tihu!

Egykor gróf Székelyföldy Tihámér!

Nyakából egy tábla lóg le ily felirással:

EZ A VAKMERŐ, HITVÁNY TURÁNI TATÁRBA OJTOTT FINNUGOR IVADÉK FÖL MERTE EMELNI KUTYASZEMÉT A CORNELIÁK ÉS AGRIPPINÁK UTÓDJÁRA! PÖKJÉTEK LE!

Ami meg is történt az összes román értelmiség közreműködésével.

Aztán lefejezték!

Aztán felnégyelték!

A darabjait pálinka-ágnak használták, és arról szűrték a boszuállási italt: CRÉMULU IRREDENTULUI.

Belerészegedtek a diadalba.

Ilyen urak az oláhok Erdélyben.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Irom a kis Regalitta trafikos babának: »Kegyetlen! Maga nem hagyhat el kétségbeejtő helyzetemben, midőn dobogó szivem alatt hordom szerelmünknek zálog czéduláit!«

— Kérdi tőlem a Szentirmay Kóbi, ha tudok gyorsan számolni, mondjam ki hirtelen: mennyi a 14 és 8? Felelem neki blicczenesén ádáz gyorsasággal: »14 és 8 az — fucss!«

— Ennek a hónapnak első hajnalán ünnepeltem a 84-ik lakásváltoztatásomat. Az orszá-

gos statisztikai hivatalnak rendelkezésére bocsátom e részben a következő hitces adatokat:

44 lakásból kidobták a fizetés iszonyú szörnyű betegsége miatt;

9 lakásból kitették a zálogba csapott szűrőmet csak azért, mert kézzelfogható vonzalmat éreztem az illető szobaasszonyaim illető szobalányaihoz;

17 lakást elhagytam azon nagy patáliák miatt, melyekkel álmatlan délelőtteimet zavarták;

4 lakásból elmozdítottak azon okból, mert a függönyökbe törülköztem és bagólével öntöztem a háziasszonyom virágait;

6 lakásból kiturttak, mert a pajtásaimmal fegyelmezetlen éjjeli kórus-gyakorlatokat eresztettünk meg;

4 lakásból végre távoztam előleges törvényes felmondásnak és egy papirosgallérnak hátrahagyásával, búcsúkönyvek nélkül, ismeretlen okokból.

Pokrócz Ádám vasuti kalauz nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehelyi, mert vasúti!«

— Holdvilágos esteiken nekünk is van néha jó napunk.

— Aszondja egy a kiállításról Györré hazatérő tüzzel bélelt kaczkiás menyecske, hogy fűtsünk, mert fél láb-bal már otthon szeretne lenni, sietős az utja nagyon. Mondom rá: »Én meg akkor Tatán, édes!«

— Szolgálatközben annyi a bajom az asszonyfélével, hogy még ha százfelé szakadnom lehetne is, kevés volnék. Rájok recssentek a minap: »Ádám ide, Ádám oda! Fogantatta sok Évája: egyik se nyujtana egy harapás almát!«

— Forberez te rossz masinyista! Me — hettt!

Mennybéli casino.

— Saját külön üdvözültünktől. —

Deák. Stefi olvastad már?

Széchenyi. Mi a?

Deák. A király levelét Rudolf trónörökshöz.

Széchenyi. Nem én.

Eötvös. Azt pedig el ne mulaszd! Mikor a trónörökös beszédét olvastam, azt hittem, különb már nem lehet. Most rádúplázott az apja.

Kemény Zs. Ennek az ifjunak nehéz lesz majd különbnek lenni az apjánál.

Széchenyi (elolvasta a leiratot, meghatva.) Ha ezt előre látom, nem löttem volna agyon magamat.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Az irodalom nem szalonna, a mit tarisznyában lehetne hordani.

— A haza olyan tág köpönyeg, melyet különösen a negyvenes években minden ember a szájában viselt.

— Kérem én este soha sem olvasok, mert ekkor olyan az ember, mint egy vén komfortáblis ló, melyet egész nap hajtának, és este még az operába czipel vagy öt embert.

— Mikor Bajza, követőivel az irodalom terére lépett, akkor Kazinczy már csak olyan vén schlafhaubni volt, ki még mindig az ő régi steckenperfdjén lovagolt.

— Vörösmarty eposzai rendkívüli hatásuk voltak, az ő hochtrabend, klasszikus verselése, stock-kernig magyar nyelvvezete minden körben egyaránt hódított.

— Mikor Eötvös »Karthusija« elhagyta a sajtót, az egész olvasó közönség figyelme feléje irányult; mert az akkor etwas noch nie die dagewesenes volt.

— Ki larmázik ott megint? Itt soha sem hallani egy kis csendet.

— Mikor Istvánnak kiskoru fiu született...

*
»Erdély és Magyarország Ausztriához tartoznak.«

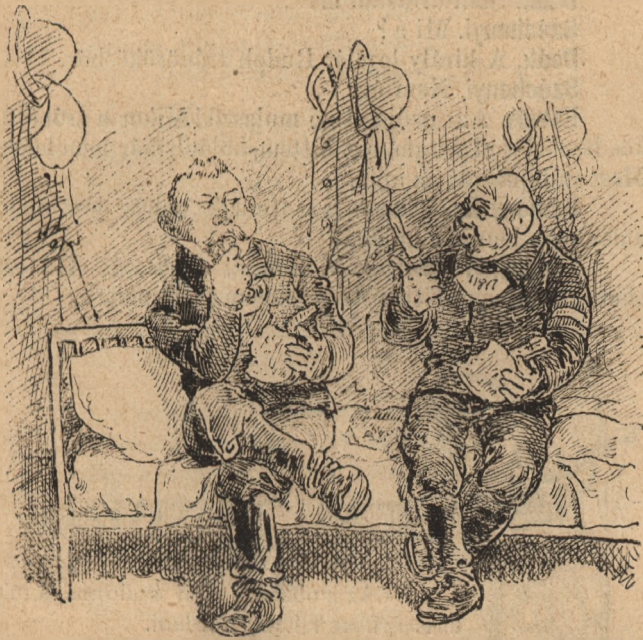
(Toepler Theophil Eduárd: Elméleti és gyakorlati német nyelvtan olvasmányokkal. Középiszólak számára és magánhasználatra. Hetedik, tetemesen javított és bővített kiadás. Budapest, Franklin-Társulat, magyar irod. intézet és könyvnyomda. 1882. 107. l.)

(Rudolf 1576—1608.) »— — Ő a tudományoknak élt egész szenvedélyvel, különösen a csillagászatot és vegytant kedvelé; soha meg nem nősült, hanem a prágai csillagásztudományban az égi-testek járatát kémelte.« (Visontay János: Magyarország történelme tanodai használatra. Harmadik kiadás. Budapest. Grill Károly kir. udv. könyvkereskedő. 1879.)

Mihaszna András és Málé Mátyás

m. k. rendőrök csöndes beszélgetései.

M. A. — Komám!

M. M. — Hallom!

M. A. — Tudod-e mit csinýának, ha én vónék a kegyelmes Tisza Kálmány feő minister ur ű szent fölsége?

M. M. — Vajjon mit?

M. A. — Megtenném magamat a nasságos feőkaptány ur ű melltsőségának.

*

M. M. — Komám!

M. A. — Ühüm.

M. M. — Aszondom én, nem ér egy fapitykét az a bejelentő hivatal, amég minden poszkiszlisnek az otreczit nem löhessen mögtunnyi!

*

M. A. — Komám!

M. M. — No?

M. A. — Még sokalják a nasszáju téjsurak aztat a hét hónapot, akibe beletartott, ameddig elcsiptük az *Gazdag Imre* gyilkosságait.

M. M. — Hát... izé... kevésnek nem ippen kevés...

M. A. — Bundás! Nincsen egyetlen egy pízér hazudó úságró tejsur, aki hamarabb megszületett vóna; oszt ippeg az *igazságná* vóna sok az a hét hónap?

*

M. M. — Komám!

M. A. — Hallom.

M. M. — Mi légyen az a tapéntattal párosodott eréll?

M. A. — Gólya! A tapéntattal párosodott eréll az, mikő elhajat melletted lóhalálába egy kegyelmes gróf ur, oszt haptákba állva, szípen szalutérozol; utánna

döczög az omlibuszos, annak leszidod az apja teremtésit' mer tilos az gyorshajtás.

*

M. A. — Komám!

M. M. — No már?

M. A. — Tudod, amióta nem tudtuk megcsipni aztat a kutyafüli poszkiszlist, aki aztat a nagy poszkiszlit elsinkófáta, sokszor eegondúkozok, amind végig nizek sok nasságos uron: hogy hány nasságos ur lehet, akire nem lehet rábizonyítani a poszkiszlit.

*

M. M. — Komám!

M. A. — Nyögöd mán!

M. M. — Menek posztra.

M. A. — Mész?

M. M. — Mék, mer röndnek muszáj lönnyi!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

„Phonograph Mikulás“.

Pornograf makulás. — A. M. Fölhasználjuk. Az apróságból is szedgettünk. Ama hirlap reklámczikkében

nevezetes az a passus, hogy: a korrektorok esti 7-től hajnali 2-ig egyebet sem tesznek, mint írják a sok sajtó hibát. «*Irthatalan* az a sajtóhiba! — L. J. Főrmedvényi barátunk bátran mondhatja el magáról, hogy különb annál a bizonyos hajdan való hadvezérnél, aki a diadal után így kiáltott fel: »még egy ilyen győzelem s végem van!« Sakter Gyulának elég volt az egy diadal. Ezért ne is boldogassuk. Pihenjen. — P. Á. Az illető távol volt, de ma már itthon van. Gondunk lesz rá. — F. F. Biz az onnan kiszorult, de szabatos adresh birtokában, megereztettük volna a dísz jutalmat, melyhez amugy is joga van. A képek már csak a jövő évi naptárban fognak tündökölni. — L. A. A küldemény megy, a küldemény jön. — S. A. A »Budapester Táglótt« magyarjai ugyancsak vékonyan vannak bélelve. Nov. 5-ki számában a királyi hajtóvadászatról megemlékezvén, megteszi a *falkanagyot* (master of hounds) »*Falkonier*«-nek, azaz solymárnak. — Fls. Ha megbicsaklik is néha a tanár ur nyelve, azért derék férfiu ám az. Mondásaiból azonban néhányat mégis közlünk. — Trjns. A két prókator s az olló két ága közt való példa, hogy csak a közéjük került tárgyat metszik, jó, de régi hasonlat. Mért küldi ön nekünk szebb dologra méltó hűséggel folyton a naptárainkban már megjelent adomákat? Uj czíméhez gratulálunk. A közölhetők mind közöltük. A naptár megy. — M. I. Bizony már a 10,000 felé jár a »*Dzsentri-naptár*«. Még ilyen kapós a »*Püf neki!*« sem volt. — K. M. Sanyaru, igazán filozopteres elméségek. Hogy az ön nadrágja nem hosszu, csak a lábaszára hosszu bele: ezt végezze el szabójával. Annak azonban, hogy a házi nevelői állomásra szánt ifjakat nem küldi állomásra a »segélyző egylet«, már a fele sem tréfa. Egy uri embert épen háromszor bolondították a vasuthoz s az igért ifju mégsem érkezett meg. Pedig bizonyára lesznek, akik vágyva vágyanak ilyen alkalmazásra. — B. A. Nem az ő hangja az! — G. S. Már csak a jövő évi naptárban jelen meg. — „*Sz. honvéd baka.*“ Meglehetősen kopottas háriádák. Egy-egy részlet megörzünk. Lehet még arra szükség. — F. H. R. Nagyon szűk-körü családót érdekelne az. — P. H. Nem véletlen hanem szándékos élez, ha ugyan mondható annak. — Ursulus. Persze, hogy egy szép királyasszonynak a kezét megcsókolni különb dolog lehet. De a gróf bácsit már eleget megboszantották érette.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Csak 3 frt

a legszebb és legcélzesebb

Karácsonyi

ajándék. 149

(örök emlék az elhunytakról.)

Arcképek életnagyságban.

Bármely beküldött fénykép után. — A hű hasonlatért kezeség vállalatik.

Bodascher Siegfried

jutalomdíjazott műterme.
Bécs, II. Grosse Pfarrgasse 6.

A nekünk bemutatott szántalan megbízható hítelek köszönő iratol folytán ezen legöregebb és legella mertebb rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legbővebb tapasztalatokkal párosulva, értékeltetnek, a legmelegben ajánlható. 103

Dr. LEITNER

42 év óta fenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 18. sz. titkos, söt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, lehetetlenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bürbajokat, rüht 2 óra alatt, levélleg is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, a nélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponkint reggel 6—9-ig, d. u. 1—5-ig és este 7—10 óráig.

UMNI és HAL- HÓLYAG

csak valódi párisi, tucszatonként 1 frttól 5 frtig, rövidiek tucszatonként 2 frt. Legfin párisi óvatossággal sziesek (Safety-Sponges) tucszonként 2-3 forint, legfinomabbak 4 frt. Továbbá többrendbeli különlegesség. Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve. Szállítás a legnagyobb titoktartás mellett (utánvétel is). 148

Weisz J. jun.,
Bécsben, III. Löwengasse 28¹

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat.

500,000 márka

főnyereményt ígér kedvező esetben a hamburgi nagy pénzsorsjáték, mely az állam által jóváhagyatott s biztosított.

Ez az újabb játék-tervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sorsolásban 100,000 sorsjegyből 50,500 nyereménynek kell bizon történnie,

9.550,450 márka

összeg erejéig, ezek között vannak főnyeremények esetleges

500,000

márka illetőleg

- 1 nyeremény á m. 300000
- 1 nyeremény á m. 200000
- 2 nyeremény á m. 100000
- 1 nyeremény á m. 90000
- 1 nyeremény á m. 80000
- 2 nyeremény á m. 70000
- 1 nyeremény á m. 60000
- 2 nyeremény á m. 50000
- 1 nyeremény á m. 30000
- 5 nyeremény á m. 20000
- 3 nyeremény á m. 15000
- 26 nyeremény á m. 10000
- 56 nyeremény á m. 5000
- 106 nyeremény á m. 3000
- 253 nyeremény á m. 2000
- 512 nyeremény á m. 1000
- 818 nyeremény á m. 500
- 31720 nyeremény á m. 145
- 16990 nyer. á m. 300, 200, 150, 124, 100, 94, 67, 40, 20.

Ezen nyereményekből az első osztályban 2000 sorsolatok ki 117,000 m. összegben. — Az 1-ső osztály főnyereménye 50,000 márka, s a 2-ik osztályban 60,000-re emelkedik, a 3-ik osztályban 70,000-re, a 4-ikben 80,000, az 5-ikben 90,000, a 6-ikben 100,000, a 7-ikben pedig esetleg 500,000 márkára, illetőleg 300,000 és 200,000 ast.

A nyereményhúzásek hivatalból tervszerűen vannak megállítva.

Eme nagy s az állam által biztosított pénzsorsjáték első osztályának legközelebbi húzásához kapható:

1 egész ered. soraj. ára	3.50 frt o. é.
1 fél " " "	1.75 frt o. é.
1 negyed " " "	90 kr. o. é.

Mindenmely megbízások, a pénz beküldése, postautalvány mellett megküldése vagy az összeg utánvétele mellett a leglelkismeretesebben teljesítettnek, mindenki az állam czímerével ellátott eredeti sorsjegyet tőlünk saját kezébe kapja.

A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékeltetnek, melyekből egy a nyeremények beosztása az illető osztályokra, mint azintén az illető betétek is megláthatók és minden húzás után érdekelteinknek felbírás nélkül megküldjük a hivatalos húzási lajstromot Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bérmentve, és készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyeket az összegnek visszafizetése mellett húzás előtt visszavenni. — A kifizetések mindig pontosan, s az állam jóállása mellett történnie.

Csoportozatunk mindig a szerencse kegyeltje volt, és érdekelteinknek gyakran a legnagyobb nyereményeket szettük ki, többek között 250,000, 100,000, 80,000, 60,000, 40,000 stb. márkásokat. Egy ily, a legszolidabb alapokra fektetett vállalatnál előreláthatólag mindenütt a legelőkelőbb részvétre lehet bizon számítani s kérjük ennél fogva, hogy valamennyi megbízásnak eleget tehessünk a megrendeléseket illetőben, mindenesetre azonban még folyó évi nov. 30-ka előtt hozzánk beküldeni.

Kaufmann & Simon

bank- és váltó-üzlete Hamburgban.

Ezzel köszönetünket nyilvánítjuk Igen tisztelt megbízóinknak, eddigi becses bizalmokért, s miután ezúlnk Ausztria-Magyarországon évek hosszú során által mindenféle ismeretes, annál fogva felkérjük mindazokat, kik egy föltétlenül megbízható pénzsorsjáték iránt érdeklőnek, s arra valamit adnak, hogy érdekeik minden tekintetben nyeltembe vételük, szíveskedjenek teljes bizalommal egyenesen cseégnközhöz: **Kaufmann és Simon Hamburgban**, fordulni. Semmiféle más érdeket nem állunk beszekítettésben, s semmiféle ügyünköt nem bíztunk meg csoportozatunk eredeti sorsjegyeinek elarutásával, hanem igen tisztelt megbízóinkkal nál közvetlen levelezés, eszerint azok a közvetlen beszerzés mindennemű előnyelben részesülnek. — Minden hozzánk beérkező megbízás azonnal elkönnyveltetik s pontosan teljesítetik. 135

Magyar Jelzálog-Hitelbank

4%-ot kamatozó nyeremény-kötvényei

100 forint névértékben.

1886-ban három sorsolás: egyszer 100,000 frt és kétszer 50,000 frtos főnyereménnyel s több melléknyereménnyel.

Legközelebbi húzás 1886. január 15-én.

Minden kötvény legalább 100 frttal visszafizettetik s minden kötvény, ha az a névértékkel már vissza is fizettetett, vagy arra már nyeremény is esett, tovább is részesvez minden nyereményhúzásában, úgy, hogy egy kötvényre több ízben is eshet nyeremény. A kötvények az állampénztárnaknál óvadék s biztosíték gyanánt elfogadhatók.

Napi árfolyamon kívül **RÉSZLETFIZETÉSRE** is adjuk ezen kötvényeket, és pedig: 15 havi 7 frtjával fizetendő részletben összesen 105 frtért. Ily eladásnál a befizetés tartama alatt a nyereményjog a vevőt illeti, ellenben a folyó kamatok javunkra esnek s a bélyeg s postadíjak a vevő által viselendők.

Magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank

Budapest, Dorottya-utca 6. sz. (Wurm-udvar.)

143

Mai számunkhoz mellékelve van „Osztrák-Magyar Monarchia irásban és képen” című mű prospectusa.

Budapest, (1885.) Nyomatja a kiadó-tulajdonos: A t h e n a e u m irodalmi és nyomdai részvénytársulat.